

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118323124
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6118323124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: Silverside, a.s., IČO: 50 052 560, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, zastúpeného Mgr. Hanou Kulíškovou, advokátkou so sídlom Klariská 7, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: A. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XXX Y. F. XX, o zaplatenie sumy 5.901,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 10Csp/3/2019-113 zo dňa 25.11.2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 eur, zmluvné úroky vo výške 782,32 eura a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.510,13 eura od 16.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.09.2017 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.04.2018 do zaplatenia, zo sumy 128,52 eura od 16.05.2018 do zaplatenia, všetko v splátkach po 60 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok vždy k poslednému dňu bežného mesiaca. Vo zvyšnej časti, týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 119,45 eura a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo zmluvnej pokuty vo výške 42,36 eura od 16.06.2018 do zaplatenia, žalobu zamietol. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 95,96 %. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 497, § 504 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 52 ods. 2, 3, 4, § 53 ods. 2, 3, 9, § 54 ods. 2, § 517 ods. 2, § 565 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že úspech žalobcu vyčíslil v rozsahu 97,98 %.

2. Súd konštatoval, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 5.901,77 eura s príslušenstvom, a to na podklade uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa XX.XX.XXXX medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60-ich mesačných splátkach po 128,52 eura. Ročná úroková sadzba predstavovala 18,57 % a RPMN 19,62 %. Keďže sa žalovaný dostal s plnením do omeškania, pristúpil žalobca k zosplateniu pohľadávky ku dňu XX.XX.XXXX a vyzval žalovaného na zaplatenie

dlhu vo výške 5.852,86 eura. Žalovaný dlh neuhradil. Žalobca sa preto v konaní domáha zaplataenia istiny v sume 5.000 eur, zmluvných úrokov vo výške 782,32 eura a zmluvnej pokuty vo výške 119,45 eura vyčíslených ku dňu zosplatnenia úveru ako aj úrokov z omeškania z istiny a zo zmluvnej pokuty.

3. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere a prijal záver, že táto má všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalobe vyhovel len v časti zaplataenia dlžnej istiny v sume 5.000 eur spolu s úrokmi z omeškania a v časti zmluvných úrokov vo výške 782,32 eura. Žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia zmluvnej pokuty vo výške 119,45 eura spolu s úrokmi z omeškania, súd zamietol ako nedôvodnú. Uviedol, že z článku IX. body 2 a 4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti alebo do omeškania s úhradou zosplatnených záväzkov, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Súd konštatoval, že takéto dojednanie v zmluve týkajúce sa zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže žalovaný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť. Žalovaný ako spotrebiteľ si zmluvnú pokutu osobitne nevyjednal vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam. Zmluvné dojednanie považoval za nekalú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, že ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly nekalých podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Preto by nemal byť v spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, čo je výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Taktiež nemožno predpokladať, že by spotrebiteľ s takouto zmluvnou podmienkou súhlasil, ak by bola individuálne dojednaná. Taktiež súd dodáva, že ak by táto neprijateľná zmluvná podmienka neexistovala, žalobca by mal nárok len na zákonný úrok z omeškania, čím sa spotrebiteľ dostáva do výrazne nevýhodnejšieho postavenia, keďže zákonný úrok z omeškania sa dlhodobo pohybuje v rozsahu 5% ročne, pričom zmluvná pokuta bola dojednaná až vo výške 12% ročne. Na podporu svojho rozhodnutia poukázal na rozsudok Krajského súdu Nitra č. k. 8Co/121/2019-207 zo dňa 27.06.2019. Z uvedených dôvodov žalobe v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty vo výške 119,45 eura spolu s úrokmi z omeškania zo sumy zmluvnej pokuty vo výške 42,36 eura od 16.06.2018 do zaplataenia, nevyhoviel.

4. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, prípadne rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Odôvodnenie druhého výroku považuje za arbitrárne a nepreskúmateľné. Súd uviedol, že zmluvné ustanovenia spotrebiteľských zmlúv musia obstáť v teste kontroly neprijateľných zmluvných podmienok, avšak k takémuto testu nepristúpil. Namiesto toho len svojvoľne a zjavne formalisticky určil, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľné. K záveru o neprijateľnosti dospel na základe skutočností, ktoré nemajú žiaden skutkový a právny základ. Svojím rozhodnutím porušil princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Aj Najvyšší súd SR judikoval, že dojednanie zmluvnej pokuty vo formulárových spotrebiteľských zmluvách je prípustné, a pokiaľ je táto zmluvná pokuta aj primeraná, nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoPr/1/2019 zo dňa 05.09.2019, ktorý konštatoval, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Neexistujú ani dôvody, pre ktoré by dohoda o zrážkach zo mzdy bola neplatná. Na podporu svojho tvrdenia tiež poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.11.2019 č. k. 43Co/70/2019-207, z ktorého vyplýva, že dojednanie v zmluve, ktoré ukladá spotrebiteľovi zaplatiť v prípade nesplnenia záväzku sankciu v primeranej výške, nemôže byť bez ďalšieho vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Domnieva sa, že súd rozhodol nad rámec svojich zákonných kompetencií a v rozpore s princípom právnej istoty sporových strán. Ak by bol súd postupoval pri analýze zmluvy tak, ako to predpokladá CSP a ustálená judikatúra súdov a vyšších súdnych autorít, nemohol by prijať záver, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľné. Vo vzťahu k premietnutiu ustanovení § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka do posudzovanej spotrebiteľskej zmluvy možno konštatovať, že zmluvná pokuta bola dojednaná písomne a bola určená aj jej výška. Takéto dojednanie je potom v súlade s

Občianskym zákonníkom. Dojednanie o zmluvnej pokute sa nenachádza ani vo výpočte neprijateľných podmienok upravených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V spotrebiteľskej zmluve bola dojednaná povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu a toto dojednanie pokuty je primerané, pretože doslovné kopíruje príslušné ustanovenia nariadenia vlády.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je v zamietajúcej časti napadnutej odvolaním žalobcu vecne správny. Preto tento rozsudok v zamietajúcej časti ako aj v časti výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozsudok v I. vyhovujúcom výroku v dôsledku absencie odvolania žalovaného nadobudol právoplatnosť.

7. Z obsahu spisu v tejto veci vyplýva taký skutkový stav, ktorý súd prvej inštancie opísal v odôvodnení svojho rozsudku a ktorým bol aj odvolací súd pri svojom rozhodovaní viazaný. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že strany sporu uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60-ich mesačných splátkach po 128,52 eura. Ročná úroková sadzba predstavovala 18,57% a RPMN 19,62%. Z dôvodu neplnenia si povinností žalovaného splácať úver riadne a včas, pristúpil žalobca k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu XX.XX.XXXX. Dlžná suma, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní pozostáva z istiny 5.000 eur, zo zmluvných úrokov vo výške 782,32 eura, z úrokov z omeškania, ako aj zo zmluvnej pokuty vo výške 119,45 eura a z úrokov z omeškania.

8. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že žalobca si predmetný nárok, ktorý v časti súd prvej inštancie zamietol, uplatnil titulom zmluvnej pokuty obsiahnutej v článku IX. zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

9. Inštitút zmluvnej pokuty upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 544 ods. 1, 2 tak, že ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

10. V tomto prípade zmluva uzatvorená stranami sporu o poskytnutí úveru je evidentne štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, čo skonštatoval aj súd prvej inštancie. Za danej situácie bolo namieste podrobiť súdnej kontrole jednotlivé zmluvné dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie zhodnotil zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute a prijal záver o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Konštatoval, že žalovaný nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy, zmluvnú pokutu si osobitne nevyjednal a táto splynula s ostatnými štandardnými podmienkami. Nemožno predpokladať, že by spotrebiteľ s takouto zmluvnou podmienkou súhlasil, ak by bola individuálne dojednaná.

11. Pre posúdenie, či zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná je podstatné, či sa mal spotrebiteľ možnosť s ňou pred podpisom zmluvy oboznámiť, a či mohol ovplyvniť aj jej obsah. Pokiaľ sa so zmluvnou podmienkou oboznámiť mohol, ale nemohol ovplyvniť jej obsah, tak v takom prípade nemôžeme hovoriť o individuálne dojednanej zmluvnej podmienke (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka.) Ďalej je veľmi podstatné, že zákon v ustanovení § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ukladá práve dodávateľovi, aby preukázal, že zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom boli dojednané individuálne, v opačnom prípade ich nemožno považovať za individuálne dojednané. (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

12. Žalobca v odvolaní argumentuje, že zmluvná pokuta bola v zmluve dojednaná a je tiež primeraná, preto ju nemožno posudzovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ničím však nepreukázal, či zmluvnú pokutu so spotrebiteľom individuálne dojednal, dokonca to v konaní ani netvrdil. Skutočnosť, že v čl. IX. zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nachádza zmienka o zmluvnej pokute neznamená, že táto zmluvná podmienka bola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, inak sa táto zmluvná podmienka nemôže považovať za individuálne dojednanú. V opačnom

prípade by bolo možné do rozsiahleho textu formulárových zmlúv zapracovať rôzne dojednania a dodávateľovi by na svoju obranu stačilo tvrdiť, že na uvedených zmluvných podmienkach sa predsa so spotrebiteľom dohodol a tento na znak súhlasu zmluvu s takýmito zmluvnými podmienkami aj podpísal. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že spotrebiteľ bol oboznámený s ustanoveniami zmluvy pred jej uzavretím a súčasne pred jej uzavretím mal aj reálnu možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, zaťažuje dodávateľa. Musí ísť pritom o preukázanie, ktoré nevzbudzuje pochybnosti. Ak však dodávateľ nad všetku mieru pochybnosti uvedené skutočnosti nepreukáže, bude sa mať za to, že dojednanie zmluvných podmienok nebolo individuálne dojednané a takáto zmluvná podmienka je potom neprijateľná. V prospech nesplnenia podmienky individuálneho dojednania zmluvnej pokuty so spotrebiteľom svedčí v danom prípade aj tá skutočnosť, že zmienka o zmluvnej pokute sa nenachádza v čl. II.2., kde si strany dohodli podstatné náležitosti úveru, ako je výška úveru, splátky, a pod., ale až v čl. IX., ktorá splynula s ostatným textom zmluvy. Keďže žalobca nepreukázal a ani v konaní netvrdil, že zmluvnú pokutu so spotrebiteľom dojednal individuálne, nemôže sa toto zmluvné dojednanie v súlade s ustanovením § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané ani považovať. Vychádzajúc z uvedeného je potom nadbytočné zaoberať sa ďalšou náležitosťou dojednanej zmluvnej pokuty, ktorou je jej primeranosť. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách neplatné.

13. Odvolací súd sa stotožnil so zamietajúcim výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože na podklade skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov urobil správny právny záver o neprijateľnosti zmluvnej pokuty, keďže žalobca ničím nepreukázal, že by túto zmluvnú podmienku so spotrebiteľom osobitne vyjednal. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, a vzniknutú situáciu zhodnotil komplexne. S ohľadom na odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám upraveným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom toto rozhodnutie nezhodnotil ako arbitrárne, nepresvedčivé a nepreskúmateľné.

14. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím nepoprel, ako sa odvolateľ mylne domnieva, že dojednanie zmluvnej pokuty vo formulárových spotrebiteľských zmluvách je neprípustné. Z odôvodnenia rozsudku (bod. 32.) takéto závery súdu vôbec nevyplývajú. Súd zdôraznil nemožnosť ovplyvnenia obsahu zmluvnej pokuty v zmluve zo strany spotrebiteľa, jej splnutie s textom zmluvy a absenciu osobitného vyjednaní tejto zmluvnej podmienky, a prijal záver o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Svoje právne závery oprel aj o ustanovenia paragrafového znenia Občianskeho zákonníka citované najmä v bodoch 18. až 20. odôvodnenia rozsudku.

15. Súd prvej inštancie (rovnako ako Krajský súd v Košiciach sp. zn. 2CoPr/1/2019 zo dňa 05.09.2019, na ktorý žalobca v odvolaní poukázal) konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky náležitosti obsiahnuté v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (bod. 30. odôvodnenia). Z uvedeného dôvodu nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Práve preto priznal súd prvej inštancie žalobcovi aj nárok na zmluvný úrok. O zmluvnej pokute, ktorej sa odvolanie žalobcu týka, však v tomto rozsudku nie je žiadna zmienka. Rovnako tak v rozsudku Okresného súdu Košice II č. k. 41Cpr/22/2018-193. Čo sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.11.2019 č. k. 43Co/70/2019-207, na ktoré žalobca v snahe podporiť jeho závery poukázal, musel odvolací súd konštatovať, že uvedené rozhodnutie sa nezaobera individuálnosťou dojednania zmluvnej pokuty a jeho preukázaním zo strany dodávateľa v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zaoberá sa skôr posudzovaním primeranosti dojednanej zmluvnej pokuty, ako sankcie za porušenie zmluvnej povinnosti, ktorá nie je v spotrebiteľských vzťahoch neprípustná.

16. V prípade rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Asan/5/2017 z 30.5.2018, na ktoré sa žalobca v odvolaní tiež odvolával, išlo o celkom iný prípad zmluvnej pokuty; táto bola dohodnutá ako plnenie pre prípad porušenia zabezpečenej povinnosti (K. R. P.), ktoré bol porušiteľ (spotrebiteľ) povinný poskytnúť poškodenému žalobcovi. V danom rozhodnutí NS SR konštatoval, že právna úprava dovoľuje zmluvným stranám dohodnúť v spotrebiteľských zmluvách zmluvné pokuty za porušenie jednotlivých povinností, avšak výška týchto zmluvných pokút musí byť primeraná. S týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje. Podstatné je však individuálne dojednanie zmluvnej pokuty a možnosť ovplyvnenia jej obsahu spotrebiteľom pred podpisom zmluvy, inak ju nemožno považovať za individuálne dojednanú.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX uviedol podľa § 181 ods. 2 CSP predbežné právne posúdenie veci, na základe ktorého žalobca následne argumentoval viacerými rozhodnutiami, ktoré zhodnotili, že spotrebiteľské zmluvy ním uzatvárané neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Jeho argumenty, rovnako ako v odvolaní, smerovali skôr k možnosti dojednať zmluvnú pokutu a potrebe skúmania jej primeranosti. Vôbec však netvrdil a ani nepreukázal akým spôsobom, a či vôbec spotrebiteľa oboznámil s uvedenou zmluvnou podmienkou, či mu vysvetlil čo pre neho daná zmluvná podmienka bude v prípade porušenia povinností splácať úver znamenať, a či mu dal možnosť vyjadriť sa k nej a zaujať svoje stanovisko, prípadne výhrady, teda v konečnom dôsledku ovplyvniť jej obsah. Keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní zmluvnej pokuty, musel odvolací súd konštatovať, že uvedené zmluvné ustanovenie zakotvené v bode IX. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nebolo individuálne dojednané.

18. Po prejednaní veci odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov posúdil odvolanie žalobcu ako neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako aj vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. S ohľadom na výsledok odvolacieho konania by mal úspešný žalovaný nárok na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže mu však v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP), že sa mu nárok na ich náhradu nepriznáva.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).